

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske
ZAGREB

Općinski prekršajni sud
u Zagrebu
15 -07- 2024
PRIMLJENO

Broj: Ppž-3864/2024

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca: Tomislava Tomašića kao predsjednika vijeća, te Maria Soljačića i Miroslava Malacka kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Diane Pavlečić kao zapisničarke, u prekršajnom predmetu protiv okr. pravne osobe HRVATSKI TELEKOM d.d. zastupane po braniteljima odvjetnicima u Zagrebu, zbog prekršaja iz članka 118. stavka 1. točke 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine br.: 73/08., 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, 72/17), odlučujući o žalbi okr. pravne osobe HRVATSKI TELEKOM d.d. podnijete protiv presude Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu, od 28. veljače 2024., broj: 50. Pp-19302/2022, u sjednici vijeća održanoj dana 9. svibnja 2024.,

presudio je:

I Odbija se kao neosnovana žalba okr. pravne osobe HRVATSKI TELEKOM d.d. i potvrđuje pobijana presuda.

II Temeljem članka 138. stavka 2. točke 3. c) Prekršajnog zakona („Narodne novine“, broj: 107/07.,39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18, 114/22- nastavno PZ) okr. pravna osoba HRVATSKI TELEKOM d.d. obvezna je naknaditi trošak žalbenog postupka u paušalnom iznosu od 500,00 (petsto) eura, u roku od 15 dana od primitka ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

1. Pobijanom presudom okr. pravna osoba HRVATSKI TELEKOM d.d. proglašena je krivom i kažnjena novčanom kaznom u iznosu od 5.862.922,98 eura (petmiliona osamstošezdesetdvije tisuće devetstodvadesetdva eura i devedesetosamcenti) / 44.174.193,16 kuna, što iznosi % vrijednosti od ukupnoga godišnjeg bruto prihoda od obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga ostvarenog u 2020. godini koji iznosi kuna odnosno eura, zbog prekršaja iz članka 118. stavka 1. točke 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama, opisanog u izreci.

2. Istom presudom okrivljena pravna osoba je obvezana na naknadu troškova prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od 300,00 eura (tristoeura).

3. Protiv te presude okr. pravna osoba HRVATSKI TELEKOM d.d. putem branitelja pravodobno je podnijela žalbu pobijajući istu iz svih zakonom dopuštenih žalbenih razloga, a posebno zbog: bitne povrede prekršajnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o prekršajnim sankcijama. Okrivljena u bitnom navodi sve istovjetno kao u obrani da nije počinila prekršaj za koji se tereti. Ističe proturječnost između obrazloženja presude i sadržaja isprave, konkretno optužnog prijedloga sa datumom od 16. prosinca 2020. godine koji joj nikada nije dostavljen. Ističe da prvostupanjski sud je neosnovano odbio dokazne prijedloge okrivljenika, kao i da nije primijenio odredbu o rehabilitaciji u ovom postupku. Okrivljena nadalje navodi da je povrijeđeno pravo obrane jer da joj nikada kao ni njezinim braniteljima nije dostavljen podnesak ovlaštenog tužitelja od 21. srpnja 2023. godine i to godišnje financijsko izvješće posebno što prvostupanjski sud navodi u točki 3 obrazloženja da je izvršio uvid u izvješće o iznosu ukupnog godišnjeg bruto prihoda za 2021. godinu. Okrivljena smatra kako je zahtjev za izuzeće uređujućeg suca bio osnovan što je vidljivo iz postupanja uređujućeg suca koji zahtjev je predsjednica prvostupanjskog suda odbila. Okrivljena pravna osoba dalje u žalbi ističe kako nije bilo osnove za primjenu odredbe članka 118. stavka 1. točke 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama, već eventualno odredbe članka 119. stavka 1. točke 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama, također ističe da se u konkretnom slučaju radi o presuđenoj stvari s obzirom na rješenje inspektora elektroničkih komunikacija od dana 12. ožujka 2021. godine, klasa:UP/I-344-07/20-01/62, ur. broj: 376-05-4-21-08. Nadalje, okrivljena pravna osoba tijekom cijelog postupka ističe da nametnutu obvezu koju je komplicirano i skupo izvršiti nisu mogli izvršiti u tako kratkome roku. Ističe da je prvostupanjski sud propustio utvrditi mjesto počinjenja prekršaja. Novčanu kaznu smatraju previsokom kao i da je trebalo primijeniti odredbu članka 119. stavka 1. točke 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama. Isto tako smatraju da je sud trebao primijeniti blaži propis odnosno novi Zakon o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine broj: 76/22, 14/24). Također ostaje nejasno o kojem ukupnom godišnjem bruto prihodu se radi, kao i da je kao otegotnu okolnost sud uzeo raniju kažnjavanost iako je nastupila rehabilitacija i odredio kaznu od % od ukupnog bruto prihoda okrivljene pravne osobe, umjesto u iznosu koji bi se referirao na predmetnu uslugu.

4. Žalitelj predlaže da se iz razloga navedenih u žalbi, žalba prihvati.

5. Žalba nije osnovana.

6. Odlučujući o žalbi, te ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti u smislu odredbe članka 202. stavka 1. PZ-a, uz ocjenu navoda žalbe, Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske je utvrdio, da presudom nisu na štetu okrivljene pravne osobe povrijeđene odredbe prekršajnog materijalnog prava i da u predmetu nije nastupila zastara prekršajnog progona, obzirom na protek vremena od počinjenja prekršaja, pa do odlučivanja ovog Suda o žalbi okrivljenika, kao i da nisu počinjene

bitne povrede odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavak 1. točke 6., točke 7., točke 9. i točke 10. Prekršajnog zakona.

7. Suprotno tvrdnji žalitelja prvostupanjski sud nije počinio istaknute bitne povrede odredaba prekršajnog postupka. Izreka pobijane presude je razumljiva, jasna i precizna, nije proturječna sama sebi niti razlozima presude, u kojim razlozima su jasno istaknute odlučne činjenice za krivnju okrivljene i ne postoji proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju tih isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

8. Nadalje, optužni prijedlog HAKOM-a klasa: 344-08/22-06/07, urbroj: 376-08-22-03 poslan je preporučenom pošiljkom Općinskom prekršajnom sudu u Zagrebu dana 16. prosinca 2020. godine, tako da se dan predaje preporučene pošiljke ima smatrati danom podnošenja optužnog prijedloga, dakle, pogrešno drži žalitelj da sud nije mogao donijeti presudu na temelju navedenog optužnog prijedloga, koji optužni prijedlog ovlaštenog tužitelja klasa: 344-08/22-06/07, urbroj: 376-08-22-03 je dostavljen okrivljenoj pravnoj osobi, a na koji se očitovala u pisanoj obrani ili dopuni pisane obrane, stoga ne postoji proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju tih isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika. Iako je točno da je odluka Ppu G-245/2019 postala pravomoćna 11. veljače 2021. godine, a da je pobijana presuda objavljena dana 28. veljače 2024. godine, tako da je za gore navedeni predmet nastupila rehabilitacija za okrivljenu pravnu osobu, te je pogrešno prvostupanjski sud uzeo da je okrivljena pravna osoba kažnjavana nerečenom odlukom za prekršaje iz Zakona o elektroničkim komunikacijama, ali to ne predstavlja bitnu povredu odredaba prekršajnog postupka, već eventualno može utjecati na visinu izrečene novčane kazne.

Protivno tvrdnji žalitelja da prvostupanjski sud nije primijenio blaži propis za okrivljenika za istaći je da je prvostupanjski sud kod odmjere novčane kazne prema okrivljenoj pravnoj osobi primijenio Zakon o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine br.: 73/08., 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, 72/17) koji člankom 118. stavak 1. je propisao novčanu kaznu u iznosu od 1 % do najviše 10 % ukupnoga godišnjeg bruto prihoda kod obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji bruto prihod je u 2020. godini, dakle, godini počinjenja prekršaja iznosio kune kako to stoji u izreci pobijane presude, a koji dokaz je izveden na raspravi od dana 26. veljače 2024. godine kada je u dokaznom postupku pročitana sa stranice 623 spisa, a iz koje je vidljivo da se radi o izvješću i iznosu ukupnog godišnjeg prihoda okrivljene za 2020. godinu dok je očitom omaškom u pisanju navedeno da je čitano izvješće iz 2021. godine, a da je tome tako proizlazi iz stanja spisa stranica 623, odnosno stranica 2, te 22 pod točkom 3.32 i stranica 27 red 3 i 4 pobijane presude. Na pročitani dokaz u tom pravcu okrivljena pravna osoba nije imala primjedbi, a niti je žalbom pobila tvrdnje prvostupanjskog suda da je godišnji bruto prihod ostvaren u posljednjoj godini za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća koji se uzima za određivanje kazne po novom Zakonu o elektroničkim komunikacijama članak 165. stavak 1. manji od ukupnog godišnjeg bruto prihoda iz 2020. godine, a da bi se radilo o blažem propisu. S obzirom na gore izneseno, odnosno s obzirom na provođenje dokaza sa

stranice 623 spisa o ukupnom godišnjem bruto prihodu okrivljene pravne osobe za 2020. godinu na raspravi održanoj 26. veljače 2024. godine kojoj je nazočio opunomoćeni predstavnik okrivljene pravne osobe i njezin branitelj neosnovana je tvrdnja žalitelja da joj je povrijeđeno pravo obrane zbog nedostavljanja narečenog izvješća.

Suprotno tvrdnji žalitelja prvostupanjski sud dao je u obrazloženju pobijane presude jasne i uvjerljivo obrazložene razloge za krivnju okrivljene pravne osobe u odnosu na sve relevantne činjenice pri čemu je obrazložio pod točkom 7 pobijane presude iz kojih razloga nije prihvatio dokazne prijedloge okrivljene pravne osobe. Naime, odredbom članka 88. Prekršajnog zakona propisano je da je sud dužan na temelju izvedenih dokaza potpuno i točno utvrditi činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonite odluke i s jednakom pažnjom utvrditi činjenice koje terete okrivljenika i koje mu idu u korist, kao i da sud slobodno cijeni dokaze i postojanje ili nepostojanje činjenica i pri tome nije ograničen ili vezan nikakvim dokaznim pravilima, kao i što je utvrdio da je okrivljena pravna osoba mogla ispuniti obvezu iz odluke HAKOM-a za implementaciju roka od 5 minuta za prelazak iz standardnog u odgovarajući „fault repair“ profil i obrnuto, a kako to proizlazi iz stanja spisa.

9. Isto tako bez osnove okrivljena pravna osoba u žalbi ističe da je bilo osnova za izuzeće uređujuće sutkinje, te isto obrazlaže i ponavlja kao u zahtjevu za izuzeće. Prema ocjeni ovog suda pravilno je bio odbijen zahtjev okrivljene pravne osobe za izuzećem sutkinje kao neosnovan rješenjem predsjednice Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu od 23. studenog 2023. godine, poslovni broj: 29 Su-374/2023-3 a koje razloge u cijelosti prihvaća ovaj sud, te se zbog nepotrebnog ponavljanja na iste upućuje žaliteljica.

10. Dakle, prvostupanjski sud je suprotno tvrdnji žalitelja u potpunosti i točno utvrdio činjenično stanje, te na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno pravno označio djelo okrivljenika kao prekršaj iz primijenjenog propisa.

11. Prema tome, neosnovano žaliteljica prigovara pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju i povredi materijalnog prekršajnog prava. Naime, žaliteljica u obrani i žalbi tvrdi da nikako nije mogla počinuti prekršaj iz članka 118. stavka 1. točke 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama obzirom nije obveza okrivljene pravne osobe u odnosu na fault repair sustav uvedena odlukom ovlaštenog tužitelja, klasa:UP/I – 364-01/19-05/04, ur.broj: 376-05-1-19.-7 od 27. studenog 2019. godine koja je donesena temeljem odredbe članka 58. stavak 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama, dok je zakonodavac naznačio da mora biti riječ o nepostupanju po odluci iz članka 56. stavak 2. ili 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama, pa je razvidno iz odredbe članka 119. stavka 1. točke 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama da upravo se propisuje kažnjavanje za postupanja koja su protivna drugim odlukama i aktima ovlaštenog tužitelja kojom odredbom je određena novčana kazna od 1.000.000,00 kuna što nije zanemarivo te bi se time ispunila svrha kažnjavanja. Okrivljenica iscrpno navodi i druge razloge zbog kojih smatra da, protivno zaključku prvostupanjskog suda, nije kroz duže vremensko razdoblje, postupala protivno regulatornim obvezama, tj. da bi opisano postupanje eventualno moglo odgovarati postupanju koje je definirano u članku 18. ZEK-a, ali nema značaj

postupanja protivnog regulatornim obvezama propisanog u članku 56. stavku 2. ZEK-a.

12. Nakon cjelokupne analize svih provedenih dokaza i po utvrđenju bitnih činjenica za donošenje pravilne i zakonite odluke u predmetnoj stvari prvostupanjski sud je donio pobijanu presudu, jer je tijekom provedenog postupka utvrđeno da tužitelj opisanim postupanjem nije poštivao regulatornu obvezu pristupa i korištenja posebnih dijelova mreže te regulatornu obvezu transparentnosti na tržištu veleprodajnog središnjeg pristupa koji se pruža na fiksnoj lokaciji za proizvode za masovno tržište. Ovo stoga jer je postupao protivno uvjetima iz Standardne ponude u dijelu koji se odnosi na prelazak operatora korisnika putem B2B servisa iz standardnog u odgovarajući "fault repair" profil i obrnuto. Konačno, okrivljena pravna osoba je mogla zatražiti izmjenu Standardne ponude, na koji način nije postupila, već je tijekom cijelog postupka navodila razloge kojima je pokušala opravdati nezakonito postupanje kršenjem regulatornih obveza.

13. Premda okrivljena pravna osoba, dakle, na drukčiji način tumači primijenjene zakonske odredbe u konkretnom slučaju, pri čemu daje svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, takvi navodi nisu od utjecaja na ishod ovog prekršajnog postupka, jer za takve zaključke i sugestije okrivljene pravne osobe ne postoji uporište u primijenjenim zakonskim odredbama kako je to ustvrdio prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude. Neosnovano se žalitelj poziva da je Odluka HAKOM-a od 27. studenog 2019. godine nezakonit akt, kada se radi o pravomoćnom upravnom aktu protiv kojega nije bio pokrenut upravni spor, a tijekom postupka svjedok obrane je između ostalog iskazala kako je HT-u bilo jako bitno da izmjena standardne ponude obuhvati nova tehnološka unapređenja (izmjena IT sustava uvođenjem otvorenih profila), pa nisu htjeli riskirati da odluka koja ih je obuhvaćala uz uvođenje novih tehnologija i fault repair profil, bude poništena, tako da u konkretnom slučaju nisu iskoristili pravna sredstva na odluku o izmjeni standardne ponude, navodeći kako Visoki upravni sud ne ulazi u meritum, već potvrđuje gotovo sve odluke HAKOM-a.

14. Pravilno je zaključio prvostupanjski sud da se u konkretnom slučaju ne radi o povredi načela ne bis in idem s obzirom da ovlašteni tužitelj rješenjem inspektora elektroničkih komunikacija od dana 12. ožujka 2021. godine, klasa: UP/I -344-07/20-01/62, urbroj: 376-05-4-21-8 nalaže trgovačkom društvu HRVATSKI TELEKOM d.d. da promptno u ostavljenom roku otkloni protupravno stanje, dakle, radi se o upravnoj mjeri kojom se odgovornoj osobi u pravnoj osobi nalaže pod prijetnjom sankcije – novčane kazne od 50.000,00 kn ispunjenje obveze iz točke II. citiranog rješenja iz čega se vidi da se ne radi o istim činjenicama obzirom je okrivljena pravna osoba optužena i kažnjena za inkriminirani period od 1. travnja 2020. do 30. rujna 2020. godine, dok postupak protiv odgovorne osobe nije niti pokrenut, a prijetnja sankcijama zbog neizvršenja spomenutog rješenja je usmjerena prema odgovornoj osobi, time da je upravna mjera donesena s namjerom sprečavanja daljnjeg kršenja regulatorne obveze pristupa i korištenja posebnih dijelova mreže i regulatorne obveze transparentnosti tj. zabranjuje se svako daljnje kršenje trgovačkom društvu HRVATSKI TELEKOM d.d. regulatorne obveze pristupa i korištenja posebnih dijelova mreže i regulatorne obveze transparentnosti te mu se nalaže postupanje iz točke II.

rješenja u roku od 30 dana. Nadalje, isto tako pogrešno žaliteljica ističe da je prvostupanjski sud propustio utvrditi mjesto počinjenja prekršaja s obzirom da ono ne predstavlja bitna obilježja prekršaja, već bi bilo odlučno kod određivanja mjesne nadležnosti, a što nije odlučno s obzirom na odredbu članka 94. stavak 2. Prekršajnog zakona koji propisuje : „Općinski prekršajni sud u Zagrebu je isključivo mjesno nadležan za suđenje u postupcima koje kod suda pokreće ovlaštenu tužitelj pravna osoba s javnim ovlastima kojoj je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora“, a što HAKOM jest.

15. Dakle, činjenice koje terete okrivljenu pravnu osobu su dokazane u dovoljnoj mjeri pa po ocjeni ovoga Suda pa provođenje daljnjih dokaza je nepotrebno jer je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno do sada provedenim dokazima, te daljnje izvođenje dokaza ne bi promijenilo već utvrđeno činjenično stanje i dovelo do drugačije odluke prvostupanjskoga suda.

16. Imajući u vidu pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja i pravne kvalifikacije djela, ovaj Sud je našao da izrečena novčana kazna nije prestroga, a tim više što je izrečena u minimalnom iznosu zapriječene novčane kazne za tu vrstu prekršaja i ne postoji zakonska mogućnost za izricanjem mjere upozorenja-opomene (čl. 43. Prekršajnog zakona), a niti su ispunjeni zakonski uvjeti za oslobođenje okrivljenika od kazne (čl. 38. Prekršajnog zakona). Naime, prilikom odlučivanja o prekršajnoj sankciji pravilno je prvostupanjski sud utvrdio u dokaznom postupku godišnji bruto prihod žaliteljice za 2020. godinu (stranica 623 spisa) , a ne dobit iz 2021. godine što je očita omaška u pisanju, a koja je dakle vidljiva na stranici 2, te 22 pod točkom 3.32 i stranici 27 red 3 i 4 pobijane presude, iz čega proizlazi da ukupni godišnji bruto prihod žaliteljice za 2020. godinu iznosi kn, a što žaliteljica u postupku i u žalbi ničim nije osporila, te je novčana kazna u zapriječenom iznosu pravilno odmjerena (člankom 118. stavak 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine br.: 73/08., 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, 72/17) propisano je kažnjavanje okrivljenika za osobito teške povrede ovoga zakona, te je propisana novčana kazna u iznosu od 1 % do najviše 10 % ukupnoga godišnjeg bruto prihoda od obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijski mreža i usluga, ostvarenog u godini počinjenja prekršaja), a ovaj sud usprkos činjenici da je rehabilitacija za odluku broj: Ppu G-245/2019, pravomoćna 11. veljače 2021. nastupila par dana prije objave pobijane presude dana 28. veljače 2024. godine, ne smatra isto takovom okolnošću da bi bilo zakonskih uvjeta za ublažavanje izrečene novčane kazne, jer nema naročito olakotnih okolnosti na strani žaliteljice.

17. Odluka o troškovima postupka također je utemeljena na zakonu.

18. Zbog izloženih razloga valjalo je žalbu okr. pravne osobe HRVATSKI TELEKOM d.d. odbiti kao neosnovanu i pobijanu presudu potvrditi.

19. Paušalni iznos troškova žalbenog postupka temelji se na odredbi članka 138. stavka 2. točke 3. c PZ-a, koji propisuje da troškovi prekršajnog postupka obuhvaćaju paušalni iznos troškova prekršajnog postupka Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske kada je donio odluku kojom je pravomoćno utvrđena krivnja okrivljenika, ako je odlučivao o žalbi tužitelja i okrivljenika ili samo o žalbi okrivljenika. Paušalna je

svota, sukladno članku 138. stavku 3. PZ-a određena u okvirima određenim Rješenjem o određivanju paušalnog iznosa za troškove prekršajnog postupka („Narodne novine“, broj: 18/13.) u rasponu od 13,27 eura/100,00 kuna do 663,61 eura/5.000,00 kuna, a s obzirom na složenost i trajanje postupka.

U Zagrebu, 9. svibnja 2024.

ZAPISNIČAR :

Diana Pavlečić, v. r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA:

Tomislav tomašić, v.r.

Presuda se dostavlja Općinskom prekršajnom sudu u Zagrebu u 5 otpravka: za spis, okrivljenu pravnu osobu, branitelja i tužitelja.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenicu
Upraviteljica zajedničke sudske pisarnice

Edita Vrkljan

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 23.07.2024., 10:15 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
344-08/22-06/07	376-08	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednos
440-24-17	0	

d3971658

